

Wezwanie do uzupełnienia wniosku dot. art. 36 ustawy o ochronie zabytków

Kategoria: Zarządzanie Przestrzenią

Opublikowano: niedziela, 28, marzec 2021 20:19

Bartłomiej Zydel

Odsłony: 2195

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku wskazał ścieżkę, z wykorzystaniem której wojewódzki konserwator zabytków powinien domagać się uzupełnienia wniosku o wydanie pozwolenia konserwatorskiego na prowadzenie prac w obszarze objętym kompetencją tego organu, uregulowaną w art. 36 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie zabytków. Jak brzmi stanowisko Sądu?

Sąd podkreślił, że jeśli obowiązują przepisy szczególne wyraźnie określające przypadki wszczęcia postępowania na wniosek bądź też z urzędu, organ jest związany tymi postanowieniami (z wyjątkiem art. 61 § 2 k.p.a.) – a nie regułami szczegółowymi. Idąc dalej WSA wskazał, że szczegóły dotyczące wniosku o wszczęcie postępowania o wydanie pozwolenia na prowadzenie robót budowlanych zostały uregulowane w rozporządzeniu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 2 sierpnia 2018 r. w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich i badań konserwatorskich przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków albo na Listę Skarbów Dziedzictwa oraz robót budowlanych, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, a także badań archeologicznych i poszukiwań zabytków – przepisy te określają wymogi formalne, jakie musi spełniać wniosek o wydanie pozwolenia na prowadzenie robót budowlanych przy zabytku.

W omawianej sprawie właściwy wojewódzki konserwator zabytków wezwał wnioskodawców, na podstawie art. 64 § 2 k.p.a., do uzupełnienia i sprecyzowania wniosku, w szczególności domagając się wyjaśnienia, czy wniosek dotyczy robót już wykonanych, doprecyzowania podstawy prawnej żądania, przedłożenia ekspertyz biegłego rzeczoznawcy budowlanego dotyczącej braku zagrożenia życia i zdrowia robót wykonanych samowolnie oraz przedłożenia zaświadczenia o zgodności robót z planem miejscowym; organ wyznaczył termin 60 dni na wykonanie wezwania – pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.

Sąd stwierdził w konsekwencji, że czynność organu w zakresie wezwania do uzupełnienia braków formalnych, sprecyzowania i uzupełnienia wniosku była wadliwa. W ocenie Sądu po wstępnej analizie wniosku bez wątplenia uzasadnione było zwrócenie się do skarżącego o uzupełnienie braków formalnych wniosku, jednak w sposób odpowiadający metodyce nakreślonej w rozporządzeniu.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 10 marca 2021 r., II SAB/Gd 1/21

Źródło: [CBOSA](#)